

Mål C-307/97

Compagnie de Saint-Gobain, Zweigniederlassung Deutschland, mot Finanzamt Aachen-Innenstadt

(begäran om förhandsavgörande
från Finanzgericht Köln)

”Etableringsfrihet — Inkomstbeskattning av bolag — Skatteförmåner”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Mischo föredraget den 2 mars 1999	I-6163
Domstolens dom av den 21 september 1999	I-6181

Sammanfattning av domen

Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Bolagsskatt — Förmögenhetsskatt — En medlemsstat utesluter fasta driftställen som tillhör utländska bolag från vissa skatteförmåner som är förbehållna inhemska bolag — Otillåtet — Invändning — Ej befogad
(EG-fördraget, artikel 52 (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 58 (nu artikel 48 EG))

Artikel 52 i fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och artikel 58 i fördraget (nu artikel 48 EG) utgör hinder mot att inte bevilja ett fast driftställe i Tyskland, vilket tillhör ett bolag med begränsat ansvar som har sitt säte i en annan medlemsstat, vissa skatteförmåner under samma förutsättningar som gäller för bolag med begränsat ansvar som har säte i Tyskland. Dessa skatteförmåner är

- befrielse från bolagsskatt på utdelning som erhålls från bolag som är etablerade i tredje land (internationell koncernförmån vid bolagsbeskattning), i enlighet med ett dubbelbeskattningsavtal som slutits med tredje land,
- avräkning från den tyska bolagsskatten med den bolagsskatt som har uttagits i en annan stat än Förbundsrepubliken Tyskland på vinsten i ett dotterbolag som är etablerat där, i enlighet med nationell lagstiftning, och
- befrielse från förmögenhetsskatt på andelar i bolag som är etablerade i tredje land (internationell koncernförmån vid förmögenhetsbeskattning), också detta i enlighet med nationell lagstiftning.

Ett beslut att neka de aktuella förmånerna — vilket huvudsakligen berör

utländska bolag och grundas på kriteriet att bolagets säte avgör vilka skatteregler som är tillämpliga — medför nämligen att det blir mindre intressant för dessa bolag att äga koncernandelar genom filialer i den ifrågavarande medlemsstaten och begränsar därmed den frihet att välja lämplig juridisk form för verksamhet i en annan medlemsstat som artikel 52 första stycket andra meningen i fördraget uttryckligen tillerkänner ekonomiska aktörer. Eftersom situationerna för bolag som inte har hemvist i Tyskland men som har ett fast driftställe där och för inhemska tyska bolag objektivt sett är jämförbara vad beträffar möjligheten att beskatta utdelning som uppbärs i Tyskland på grund av andelar i utländska dotterbolag och närstående bolag och innehavet av dessa andelar, skall skillnaden i behandling av dem anses vara en överträdelse av de ovannämnda bestämmelserna i fördraget.

Ett beslut att neka fasta driftställen som tillhör utländska bolag internationella koncernförmåner enligt dubbelbeskattningsavtal kan inte motiveras av den frihet som medlemsstaterna har enligt sådana avtal att fastställa kriterierna för anknytning vid fördelningen av beskattningsbehörigheten. Vid utövandet av den så fördelade beskattningsbehörigheten kan medlemsstaterna nämligen inte underlåta att beakta gemenskapsreglerna, däribland principen om nationell behandling enligt vilken en medlemsstat som är avtalspart skall bevilja fasta driftställen som tillhör utländska bolag de förmåner som föreskrivs i avtalet under samma förutsättningar som gäller för inhemska bolag.